

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרֻשֵׁת מִשְׁפָּטִים עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ א' דראש חודש אדר א' ל' שבט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁשִׁי עִם רְשִׁי

בְּחֻמֵּשׁ הַיּוֹם, ה' מְבַטֵּחַ לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל שְׂאֵפְלוּ אִם יַעֲבְרוּ עֲבֹרוֹת, ה' יִשְׁלַח מַלְאָךְ לַעֲזֹר לָהֶם וְלְהַבִּיאֵם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. (ה' דָּאָג לָהֶם בְּעַצְמוֹ בַּמִּדְבָּר, אֲבָל אִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עֲבֹרוֹת, ה' לֹא יַעֲשֶׂה זֹאת בְּעַצְמוֹ אֶלָּא יִשְׁלַח לָהֶם מַלְאָךְ).

בְּאִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ בְּקוֹל ה', ה' יוֹצִיא אֶת כָּל הַגּוֹיִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּדֵי שֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוּכְלוּ לַחְיוֹת שָׁם.

לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל אֲסוּר לַעֲבֹד שׁוֹם עֲבוֹדָה זָרָה שֶׁהַגּוֹיִים הַשְּׂאִירוּ וְעָלִיָּהֶם לְשִׁבֹר וְלִנְתֹץ אֶת הָאֱלִילִים לְרִסְיָסִים. הֵם צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל לַה' בְּמָקוֹם לַעֲבוֹדָה זָרָה.

"וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֶלְקֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמַּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רַפְּאֵךְ"

ה' יִתֵּן לָהֶם שִׁכָּר שֶׁהָאֲכָל שֶׁלָּהֶם וְהַמַּיִם יִהְיוּ טוֹבִים וְשִׁכָּל הָעָם יִשְׂאָרוּ בְּרִיאִים.

תְּהֵלִים / יוֹם ל' לַחֲדָשׁ, פְּרָקִים קמ"ה - ק"נ

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַחֲדָשׁ בּוֹ אֲמָרִים אֶת חֻמֵּשֶׁת הַפְּרָקִים הָאַחֲרוֹנִים שֶׁל כָּל הַתְּהֵלִים, פְּרָקִים אֲלוֹ כוֹלָלִים אֶת "אֲשֵׁרִי" וּפְרָקִים הַמַּתְחִילִים וּמִסְתַּיִמִים בַּמִּלָּה "הַלְלוּיָהּ". אִם אַתֶּם מִתְפַּלְלִים אֶת כָּל תְּפִילַת שַׁחֲרִית, יִתְכַּן וְיִכְבֵּר תִּדְעוּ אֶת כָּל "הַיּוֹם" שֶׁל הַתְּהֵלִים בְּעַל פֶּה.

הפּרָק הָרֵאשׁוֹן בְּתֵהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם מְאֹד מִיְחָד! הוּא מִתְחִיל בְּמִלִּים "תְּהִלָּה לְדָוִד", שֶׁזֶהוּ הַפְּסוּק הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל אֲשֶׁרִי. אֲשֶׁרִי כְּתוּב לְפִי סֵדֵר הָא' ב' – פְּסוּק אֶחָד עֲבוּר כָּל אוֹת חוּץ מֵהָאוֹת נ'.
הַפְּסוּק שֶׁמִּתְחִיל בְּאוֹת ז': "זָכֹר רַב טוֹבָךְ יְבִיעוּ", שֶׁהִיְהוּדִים יִזְכְּרוּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַמִּיְחָדִים שֶׁהָ עוֹשֶׂה עֲבוּרָם. כְּשֶׁאֲדָם אוֹמֵר אֶת הַפְּסוּק בְּכוּנָה, זֶה סְגוּלָה לְזָכֹר דְּבָרִים שְׂרוּצָה לְזָכֹר.
יִשְׁנו סִפּוּר עַל חֲסִיד שֶׁעָמַד לְיַד הַרְבֵּי שָׁלוֹ. כְּשֶׁהַרְבֵּי אָמַר אֶת הַמִּלִּים הָאֵלוֹ בְּאֲשֶׁרִי, הוּא נִזְכַּר בְּכָל מָה שֶׁקָּרָה לוֹ מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ!
יִשְׁנו מְאֹד אַרְוֹךְ שֶׁל הָאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן ב' סִדּוּר עִם דָּא"ח" (סִדּוּר עִם מְאֲמָרֵי חֲסִידוֹת) שֶׁמְסַבֵּיר אֶת הַפְּסוּק, (הַרְבֵּי מְזַכֵּיר אֶת הַמְאֲמָר הַזֶּה ב' הַיּוֹם יוֹם" שֶׁל ל' אָב).
כְּשֶׁהַרְבֵּי אָמַר אֶת הַפְּסוּק "זָכֹר רַב טוֹבָךְ יְבִיעוּ" בְּתֵהִלָּה, נִהַג לוֹמַר הַמִּלָּה זָכֹר פְּעַמִּים (כְּמוֹ שֶׁקוֹרְאִים בְּקִרְיַת הַתּוֹרָה שֶׁלִּפְנֵי פּוֹרִים, עַל זְכוּרֹן מַעֲשֵׂה עֲמֶלֶק), "זָכֹר זָכֹר" פְּעַם בְּצִירָה וּפְעַם בְּסִגְלָה.

תְּנִיא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פְּרָק כ"ה (ל' שְׁבֻט שָׁנָה מְעַבְרָת)

בְּחֻמֵּשׁ דְּבָרִים לוֹמְדִים מִה שֶׁמּוֹשֶׁה הוֹרָה לְיִהוּדִים לְפָנָי שֶׁהֵם נִכְנָסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בֵּין הַדְּבָרִים שֶׁצִּוָּה מֹשֶׁה, מוֹפִיעַ הַצּוּוִי לומר "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" פְּעַמִּים בְּיוֹם, כְּדֵי שֶׁהִיְהוּדִים יִקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם וַיְהִיו מוֹכְנִים לְמִסֹּר אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר ה'!
אָבֵל רָגַע, הָאֵם מֹשֶׁה לֹא הִבְטִיחַ לְיִהוּדִים שֶׁהֵם לֹא יִצְטָרְכוּ לְמִסֹּר אֶת נַפְשָׁם? הֲרִי מֹשֶׁה אָמַר לָהֶם שְׁכָלָם יִחַשְׁשׁוּ מִפְּנֵיהֶם. מַדּוּעַ, אִם כֵּן, עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לְצָרָךְ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ?
מֹשֶׁה רְבִינוֹ רָצָה שֶׁהִיְהוּדִים יִשְׁתַּמְּשׁוּ בְּאַהֲבָה הַמְסוּתֶרֶת כְּדֵי לְעַבֵּד אֶת ה'. לֹא הִיָּה צָרָךְ בְּמִסִּירוֹת הַנַּפְשׁ שֶׁלָּהֶם אֲלֹא עֲלֵיהֶם לְזָכֹר שֶׁיִּשׁ לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לְמִסֹּר אֶת הַנַּפְשׁ. זְכוּרֹן זֶה יַעֲזֹר לָהֶם לְהִתְרַחֵק מִמְעַבְרוֹת וּלְהִשָּׂאֵר קָשׁוּר לֵה' לְנֶצַח.
זֶהוּ סוּף הַהִסְבֵּר אוֹתוֹ הַחֵל הָאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן בְּפָרָק י"ח, כְּדֵי לְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֶת הַדְּרָךְ הַקְּצָרָה, כִּיצַד יָכוֹל כָּל אָדָם לְעַבֵּד אֶת ה' מְאֵהָבָה.
הַדְּרָךְ הָרֵאשׁוֹנָה הִיא לְחַשֵּׁב עַל ה' וּלְהִתְמַלֵּא אֶהְבָּה אֵלָיו, אָבֵל לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל אוֹ יֵשׁ לוֹ אֶת הַזְּמַן לְהִתְבוּנָה.
כְּעַת הָרְאָה לָנוּ הָאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן שְׁכָל יְהוּדִי בְּאֵמֶת מוֹכֵן לְעִשׂוֹת הַכֹּל לְמַעַן ה', אֲפֹלוּ אִם מִשְׁמַעוֹת הַדְּבָר הִיא לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ. הִיְדִיעָה הַזֹּאת נוֹתֶנֶת לָנוּ דְרָךְ קְצָרָה נוֹסֶפֶת לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת אֶהְבַּתָּנוּ לֵה'. בְּאִפְסוֹן כְּזֶה אֲפֹלוּ לֹא נִצְטָרְךְ לְהִתְבוּנָה בְּמִשְׁךְ זְמַן רַב עַל כֵּךְ שֶׁאֲנִי רוֹצִים לְהִיּוֹת קְרוֹבִים לֵה'. עֲלִינוּ רַק לְהִזְכִּיר לְעַצְמָנוּ שֶׁאֲנִי יְהוּדִים, וּמוֹכְנִים לְעִשׂוֹת מִה שֶׁדְּרוֹשׁ כְּדֵי לְבַצֵּעַ אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל ה'.
זוֹהִי דְרָךְ קְצָרָה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדְּרָךְ הַהִתְבוּנָה. כְּעַת נוֹכַל לְהִבִּין מַדּוּעַ אוֹמְרִים "כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר מְאֹד" – לְעַבֵּד אֶת ה' מִתּוֹךְ חִיּוֹת וּמְחִיבוֹת, דְּבַר מַעֲשֵׂי לְכָל אֶחָד.

הַיּוֹם יוֹם / ל' שְׁבֻט

הַהִרְבֵּה חֲסִידִים נִהְגוּ לומר שֶׁיֵּשׁ לָהֶם שְׁנֵי יְמֵי הַיּוֹלָדָת!
הָאֶחָד הוּא יוֹם הַלְדָּתָם הַרְגִיל, וְהַשֵּׁנִי הוּא "יוֹם הַהֲלָדָת הַחֲסִידִי שֶׁלָּהֶם" הַיּוֹם שֶׁבּוּ בָּאוּ לְרַבֵּי בַּפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה.
הַרְשֵׁב"ץ * הִגִּיעַ לְרַבֵּי בַּפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי, פְּרִשְׁת מְשַׁפְּטִים בְּשַׁנַּת תר"ח (1848). כָּל שָׁנָה, הַרְשֵׁב"ץ נִהַג לְהִשָּׂאֵר עַר כָּל הַלַּיְלָה, בְּיוֹם הַהֲלָדָת הַחֲסִידִי שֶׁלוֹ, וּלְהַנִּיחַ אֶת הַתְּפִלִּין בְּדִיוֹק בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁבּוּ נִכְנָס לִיְחִידוֹת בַּפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה!

*מאחר יותר הרשב"ץ נהיה המלמד של הרבי הרי"ץ. נתן לקרא עוד כיצד הרשב"ץ התקרב לחסידות בספר הזכרונות של הרבי הרי"ץ.

ספר המצות / מצות עשה רמ"ב

המצוה היומית, **מצות עשה רמ"ב** היא אותה מצוה כמו אתמול. אם אדם שואל חפץ עליו לקיים את ההלכות הנוגעות לשאלת חפצים.

רמב"ם / הלכות שאלה ופקדון פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום, לומדים עוד הלכות על שאלה וגם על שומר חנם - אדם השומר על חפץ ללא שישלמו לו על השמירה.

פרק ג' - מלמד מה קורה אם שאלנו בהמה והיא מתה. אם הבהמה מתה במהלך הזמן שהושאלה, על השואל לשלם! אבל מה קורה אם הבהמה מתה בדרכה לבית המשאיל? הרמב"ם מלמד איך לחשב ממתית החל זמן ההשאלה.

פרק ד' - עוסק בשומר חנם, השומר על חפץ עבור אדם אחר ללא שיקבל תשלום עבור עבודתו. אם שומרים על חפץ עבור אדם אחר, יש להיות מאוד זהירים אתו, זהירים עוד יותר מאשר עם חפץ ששייך לאדם עצמו. ההלכה היא שאם מניחים משהו ששייך לאדם אחר במקום לא בטוח והחפץ נגנב או נאבד, אף שאין זאת אשמת השומר - עליו לשלם על כך. לכן למשל אם ילד בקש מילד אחר שישמור על העפרון שלו למספר דקות, והילד השני פשוט השאיר את זה בחוץ בחצר, זוהי אשמתו אם העפרון נגנב או נאבד.

פרק ה' - מלמד מה קורה אם החפץ נגנב במהלך הזמן ששמרו עליו עבור אדם אחר. הלכה אחת היא שאם הגנבה התרחשה בביתו של אדם עשיר, ונגנב גם הכסף עליו הוא שומר, עליו לשלם אותו חזרה לבעליו, בגלל שככל הנראה הגנב הגיע במיוחד כדי לגנב את כספו של העשיר.

זרכי החסידות / שליחות

האדמו"ר הרי"צ ספר את הספור הבא: (ספור זה מדפס בהקדמה לספר "פוקח עורים", שנכתב על ידי האדמו"ר האמצעי לבעל תשובה עליו נלמד בספור זה).

אחד מחסידי האדמו"ר האמצעי, חסיד ולמדן גדול, הגיע לאדמו"ר הזקן ליחידות.

הוא הפתע מאד לשמוע מה שאמר לו האדמו"ר הזקן, כי לטובת נשמתו, טוב יותר שיהיה בעל עגלה, מאשר להיות רב!

בתחלה הוא לא רצה להפסיק ללמד ולעבד בכזו עבודה. אולם באשר הציעו לו משרת רבנות, הוא הבין שיש לזה קשר עם דברי האדמו"ר הזקן אליו. הוא יצא ללמד כיצד לטפל בסוסים, להאכיל אותם, לנקות ולרתם אותם לעגלה. הוא מילא את יומו בטפול בסוסים ובהסעת אנשים לאן שרצו במשך כל היום בלילה. הוא לא יכל אפילו להקדיש זמן רב לתפלה ולמוד כפי שנהג בעבר - היה עליו להתפלל במהירות בבקרה, ורק לחזור על למודו בעל פה תוך כדי הנהגת הסוסים.

שנים אחר כך הוא הסיע יהודי שהפסיק לשמור תורה ומצוות. היהודי הזה, למד מהחסיד ונהיה בעל תשובה.

אחרי זה החסיד קבל הוראה שהוא יכול להפסיק להיות בעל עגלה ושיהיה משפיע.

למדים מכך שכל השנים בהם שמש בעגלון היו למטרה אחת - כדי לאפשר לעוד יהודי לעשות

תשובה. זה היה שווה לו לעצור את עבודת ה' הפרטית שלו ואת הלמוד והתפלה בכל עת כפי שהיה מרגל, רק כדי לעזור ליהודי אחר לחזור בתשובה.

(ראה שיחת פורים ה'תשכ"ב, מכתבו של הרבי הרי"צ בהקדמה לקנטרס "פוקח עורים").

תפלה / ברכי נפשי

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בראש חדש, אחרי שיר של יום, אומרים פרק ק"ד בתהלים הפותח במלים "ברכי נפשי את ה'".
בפרק זה מדבר על שבח של הנשמה לה' על כל העולם הנפלא שברא. שתי סבות מדוע אומרים ברכי נפשי בראש חדש:

1. הזוהר אומר שבכל ראש חדש הנפש אומרת ברכי נפשי ולכן אומרים זאת גם בפעל.
2. מאבדוהם - הפרק הזה מדבר על בריאת הירח על ידי ה', כדי שידע מתי חלים ימים טובים וזו בעצם המהות של ראש חדש.
(ראה שער הכולל עמוד 41)